

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 334/06
15.03.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Владимира Тамаша, председника већа, Софије Вагнер – Личеноски, Љубице Милутиновић, Слађане Накић – Момировић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против тужене Републике Србије, коју заступа законски заступник Републички јавни правобранилац у Београду, ради поништаја одлуке о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.1.бр. 1184/05 од 7.10.2005. године, у седници већа одржаној 15.3.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж.1.бр. 1184/05 од 7.10.2005. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Београду Гж.1. бр. 1184/05 од 7.10.2005. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог општинског суда у Београду П. 1. бр. 539/04 од 25.1.2005. године, којом је ставом првим одбијен тужбени захтев да се пониште одлуке тужене и то решење Управе за заједничке послове МУП-а Републике Србије број 118-14/2004 од 3.2.2004. године и решење кабинета министра Министарства унутрашњих послова Републике Србије 01/1 број 1246/04 од 18.3.2004. године а ставом другим је одбијен захтев тужиоца за накнаду парничних трошкова.

Против пресуде Окружног суда у Београду тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. Закона о парничном поступку ("Службени лист СФРЈ" број 4/77) у вези са чланом 491. став 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 125 од 22.11.2004. године), Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

Нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Побијана пресуда не садржи недостатке због којих се не може испитати, с обзиром на то да је другостепени суд навео довољне, јасне и непротивречене разлоге о одлучним чињеницама, па нема битне повреде из члана 354. став 2. тачка 14. Закона о парничном поступку. У поступку пред другостепеним судом није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 1. Закона о парничном поступку, која је била или могла бити од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању у поступку пред првостепеним судом, решењем тужене број 118-14/2004 од 3.2.2004. године тужиоцу је престао радни однос 5.2.2004. године, на основу одредбе из члана 45. у вези са чланом 34. став 1. тачка 2. и 3. Закона о унутрашњим пословима, јер је против њега покренут кривични поступак због кривичног дела фалсификовања исправе у покушају из члана 233. став 1. КЗ РС у вези са чланом 19. ОКЗ, оптужним предлогом Општинског јавног тужиоца у Параћину од 19.12.2003. године. Решењем кабинета министра Министарства унутрашњих послова Републике Србије број 1246/04 од 18.3.2004. године одбијен је приговор тужиоца и потврђено првостепено решење.

Правилном применом материјалног права одбијен је тужбени захтев да се поништи одлука тужене о престанку радног односа тужиоца.

Законом о унутрашњим пословима, чланом 45, је прописано да раднику Министарства унутрашњих послова престаје радни однос ако је правноснажном пресудом осуђен за кривична дела из члана 34. став 1. тачка 1. Закона о унутрашњим пословима, а истим чланом је прописано да ће му престати радни однос ако престане да испуњава услове из члана 34. став 1. тачка 2. Према члану 34. став 1. тачка 2. Закона о унутрашњим пословима у радни однос у Министарство унутрашњих послова, на радно место овлашћеног службеног лица, на одређеним дужностима, може се примити лице, које поред законом утврђених услова за пријем на рад у државне органе испуњава и услов: да се против њега не води кривични поступак за кривична дела која се гоне по службеној дужности.

У конкретном случају против тужиоца је покренут кривични поступак због кривичног дела фалсификовања исправе у покушају, а то је дело које се гони по службеној дужности, па сходно члану 34.

став 1. и 2. наведеног Закона правилно су донета решења о престанку радног односа.

Неосновани су ревизијски наводи да се одредбе члана 34. и 45. Закона о унутрашњим пословима Републике Србије примењују само у тренутку заснивања радног односа, а против тужиоца у тренутку заснивања радног односа се није водио кривични поступак. Правилан је закључак да услови из члана 34. став 2. Закона о унутрашњим пословима Републике Србије морају да буду испуњени за све време трајања радног односа, јер, према одредби члана 45. наведеног Закона ако радник МУП-а престане да испуњава овај услов, престаје му радни однос.

Из изнетих разлога, Врховни суд Србије је на основу члана 393. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

Председник већа - судија,

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ОК